

111708

MELSAM

Siegfried:

Ja, hva med Hitlers siste år ?
 mmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmm

Vær han syk som følge av dr. Morells behandling eller bare svekket
rent fysisk etter attentatet ?

Hver gang vi bringer en artikkel om Adolf Hitler får vi en reaksjon som uvilkårlig bringer oss til å tenke på Ibsens: Om jeg hamrer eller hamres, like fullt så skal der jamres.

Først har vi da de rabiate Hitlerhatere som ennu ikke har vokset seg ut av hendelsene under annen verdenskrig og som trofast befører det gamle jøssinghatet i sine inntørkede hjerter. De kaster seg over oss hver gang vi bringer noe som de ser som forsvar for det de mener var et menneskelig uhyre. Blant dem kan vi nevne selebre folk som pater Rieber-Mohn (som av den grunn har forvist oss til et sted hvor det er gråt og tennetts gnissel) og til og med en Anders Lange (som nå kan godta Vidkun Quisling, men ber Adolf vike fra seg).

Ikke bedre går det oss når vi imellom også bringer stoff som ikke ute-lukkende taler til Hitlers fordel. Det må ikke kastes den minste skygge på den avgud de bærer i sitt hjerte. Vi må innrømme at vi liker disse siste bedre enn de første, bl.a. fordi trofasthet og anstendighet jo nå er blitt en mangelvare.

Vi har en islandsk venn og leser som nærmest hører til denne siste kategorien. Han tok oss det spesielt ilde opp at vi i en artikkel gjorde rede for en bok skrevet av dr. med. Röhrs. Denne hevdet i boken at Hitler etterhvert ble et fysisk og psykisk vrak fordi hans livlege dr. Morell, uten Hitlers vitende, behandlet ham med narkotiske stoffer. I et brev nylig gjør vår islandske venn oss oppmerksom på en bok av Helmut Sündermann, "Deutsche Notizen". I denne boken omtaler Sündermann, som dengang var stedfortredende rikspressesjef, også dr. Röhrs bok. Han sier her at han i Hitlers siste leveår ofte hadde umiddelbart med Hitler å gjøre og benekter at Hitler da var en syk mann slik dr. Röhrs hevder. ~~han ville først ikke ha gjort det, - skriver Sündermann, hvis han personlig hadde kjent Hitler.~~ Om sitt eget inntrykk sier han bl.a.:

"Jeg selv så selv riktignok ikke Hitler igjen allerede 21. juli 1944 (som generaloberst Guderian), men dog i begynnelsen av august 1944 (og da inntil april 1945 enndog hyppig), og jeg bemerket ikke noe slikt bortsett fra en lett skjelving

i den venstre arm. Hvis dr. Röhr hadde utspurt omhyggelig de fremdeles tallrikt gjenlevende vitner fra Hitlers nærmeste omgivelser om hans siste leveår (eller også soldatene fra Oderfronten, som han besøkte så sent som midt i mars 1945), så ville også han ha kommet til det realistiske resultat: det er riktig at attentatopplevelsen angrep Hitler sterkt både legemlig og sjelelig, men syk var han hverken før eller etterpå."

Og etter slik å ha gjort kål på selve grunnlaget for dr. Röhrs påstand, dette at Hitler var en syk mann ~~x~~, tar han fatt i de angrep dr. Röhrs har rettet mot dr. Morell. Han hevder at ~~han~~^{denne} var en snild og hjelpsom mann, selv om "han ikke tilsvarte våre forestillinger om mandighet og pi~~h~~lig properhet". Dette at han hadde vært mangeårig skipslege ombord på store passasjerskip viser også at hans kvalifikasjoner som indremedisiner var iorden. Dr. Morell døde ifølge Sündermann i amerikansk interneringsleir, hvor han lå lammet og hjelpelös uten å få noen behandling. Forhørsprotokollen over ham skal finnes, men blir hemmeligholdt, noe som begge deler tyder på at amerikanerne ikke var særlig tilfredse med hans uttaleser.

(Læs. Röhrs bkh)
Sündermann peker ellers på at det bildet vi bragte her i FOLK OG LAND av Hitler fra hans siste dage var et utsnitt av et bilde tatt like etter attentatet. Hvis dr. Röhrs isteden hadde gjengitt det siste bilde som ble tatt av Hitler, i slutten av april 1945, så ville ikke kontrasten til bildet fra rikspartidagen i 1936 blitt så stor. Her i haven til Riks-kanselliet viste han et alvorlig, men vennlig ansikt uten det utstående øyenparti.

Dr. Röhrs har stillet professor Brandt og professor Morell opp mot hverandre. Om dette sier Sündermann bl.a.:

"Det er riktig at Brandt og Morell krast adskilte seg som typer, og at Brandt for oss unge sto som en nesten strålende personlighet - og også viste seg som det både under Nürnbergprosessen og på skafottet i Landsberg ! Men dette er intet bevis for at Morell hadde til hensikt å forgifte Hitler, eller at han som "sjarlatan" tillot, eller også bare bare avfant seg med en slik virkning."

+++

Vi føler oss i forbindelse med avdøde Helmut Sündermanns uttalelser om boken til dr. Röhrs fristet til å ta ham på ordet og foreta den utspørring om Hitlers tilstand hos folk som kjente ham godt - uten dermed å ville ta noe standpunkt til spørsmålet i og for seg, men bare av hensyn til dette å finne den historiske sannhet.

La oss starte med en uttalelse av en mann som i allfall kjente Hitler

uhyre godt, selvom naturligvis uttalelser nå av en slik tvilsom figur vel må tas med flere klyper salt. Vi sikter til Albert Speer som ifølge en artikkel i AFTENPOSTEN (side 5) for 26. april 1973 har skrevet at Hitler "skrumpet sammen som en olding. Hendene skalv, han gikk forover høyet og med slepende skritt, til og med stemmen var blitt skjelvende - -"

Vi forstår naturligvis at ord av den foraktelige Albert Speer som har falt sin døde venn og fører i ryggen, nok har liten vekt hos folk som bærer Hitler i sine hjerter. La oss da ta noen andre som ikke har fulgt i Speers fotspor.

Otto Skorzeny skriver i sin bok "Wir kämpften, wir verloren" (side 67) fra sitt siste møte med Hitler i september 1944:

"Dypt forskrekket så jeg på den mann om hvem jeg hadde et helt anhet minne fra ~~sixtakkket~~ forrige høst. Jeg så en bøyet mann, ~~elget~~ ~~aldret~~ med mange år, også den dype stemme syntes å ha blitt trett. Var han angrepet av en snikende sykdom? Spesielt den ~~vestre~~ hånd skalv så sterkt at han måtte holde fast i den med ~~høre~~ hånd når han ~~ste~~ opp. Var det en umiddelbar følge av attentatet 20. juli? Eller var dennemann ganske enkelt bøyet under ansvaret last som han hadde overtatt og som ^{hvor} hadde båret nesten alene gjennom mange år? Jeg spurte bare meg selv hvorledes denne gamle, trette mann fremdeles kunne oppbringe energi til et slikt liv overbelastet med ansvar."

Fra Emmy Göring skriver i sin bok "An der Seite meines Mannes" (side 150):

"Dertil hadde jeg i de siste år ofte følelsen av at hans (Hitlers) sunnhet måtte ha lidt. Og denne følelse ble bekreftet av min mann, som en dag kom hjem meget opprevet: 'Jeg kommer direkte fra Hitler. Dr. Brandt er helt ute av seg. Han hadde hørt hvorledes Hitlers tjener oppga en respekt fra dr. Morell i telefonen til et apotek og apoteket skulle straks sende dette. Da hadde han forferdet ropt: 'For Guds skyld, hvem er det her i huset som tar noe slikt?'

'Der Führer', svarte tjeneren.

'Hvor lenge har han tatt det da?' spurte dr. Brandt opphisset. - 'Omtrent halvannet år' ble det svart ham.

Dr. Brandt fortalte på Hermanns spørsmål at det var en temmelig stor dose arsenikk i legemidlet. Med ordene: 'Hjem i allverden kan ha forskevet ham dette i så lang tid! ' løp dr. Brandt opp trappen for under enhver omstendighet å tale med Hitler. Som Brandt fortalte meg ble han endelig sloppet inn, men der Führer ble helt ute av seg da dr. Brandt bestemt erklærte at denne resept i denne

form betød undergangen for ham og inntrøngende bad ham ikke å ta medisinen lenger.

'Jeg må be Dem om å la meg være ifred', skal Hitler ha skreket til ham og ha tilføyet grovt og hardt: 'Jeg vil ikke se Dem mere her på Obersalzberg.'

~~Hitlers flyversjef Hans Baur~~, skriver i sin bok "Ich flog Mächtige der Erde" (side 257):

"I begynnelsen av 1945 hadde vi stadig inntrykk av at Hitler i det siste halve år - omrent fra tiden etter 20. juli 1944 - var eldet med minst ti år. I den høyre hånd var det forblitt en sterk skjelving, ryggen bøyet seg tiltagende. Jeg har ofte lagt merke til at menn som ikke hadde sett Hitler på lenge nesten ikke trodde sine øyne når de så ham. Dette synlige forfall av kraft kunne heller ikke dr. Morell motvirke. Her hjalp ~~alle~~ de tallrike sprøyter, hormonene, vitaminene og slike midler ikke lenger. Dertil kom at Hitler i den siste tid knapt sov mere enn tre til fire timer."

~~Prinsen~~ Friedrich Christian zu Schaumburg-Lippe skriver i sin bok "Dr. G. Ein Porträt des Propagandaministers" (side 263):

"Rohrssen hadde naturligvis i årets løp også hyppig opplevet Hitler i Goebbels' hus. Sist, tror jeg, i januar 1945. Rohrssen fortalte meg dagen etter at Hitler ikke hadde sett elendig ut, men helt annerledes. Så annerledes at han, Rohrssen, etterpå tvilte på om denne Hitler virkelig var Hitler. Denne Hitler hadde i nærvær av dr. Goebbels rakt Rohrssen hånden og takket ham for at han var så nyttig for Goebbels. 'Det var jo vennlig av der. Führer', sa Rohrssen til meg, 'og jeg frydet meg også over denne anerkjennelse - men stemmen og bevegelsene og overhodet hans utseende var meg fremmed.'"

~~Prinsen~~ skriver også om Hitlers lege, professor Morell (side 270):

"Professor Morell gjorde furore på grunn av sine kunnskaper som lege, og de var virkelig forbløffende. Ingen av oss hadde kjent ham. Han hadde en praksis på Kurfürstendamm og det het seg at han tidligere hadde vært i Sydamerika. Hoffmann, "Fotograf des Führers", hadde 'oppdaget' ham.

Også jeg hadde en gang konsultert professor Morell som lege. Som følge av ytterst smertefull stivhet i nakken befant jeg meg plutselig ytterst dårlig, jeg fikk høy feber og rasende hodesmerter og vi fryktet for at det kunne være en begynnende

hjermehinnebetennelse. Midt på natten henvendte min hustru seg til Hitlers 'vidunderlege' efter at en av de mest kjente indremedisinerne i Berlin, som jeg lenge hadde vært under behandling hos, ikke kunne hjelpe.

Morell kom straks. Han studerte lenge hodeformen min. Så ga han meg to injeksjoner. 'Hva er det da for noe De sprøyter inn i meg, professor?' spurte jeg. 'En kombinasjon som jeg har funnet opp', sa han. 'Den vil sikkert snart hjelpe Dem!' Mere sa han ikke. Faktisk var jeg etter noen få timer nesten så godt som kurert og om kvelden den påfølgende dag kunne jeg uten vanskelighet holde en timelang fri tale i Lichterfelder Stadion for fem tusen mennesker uten å få noe tilbakefall. Det imponerte meg naturligvis og jeg gledet meg over å vite at Hitler hadde en så dyktig lege.

En tid senere da Goebbels under krigen i ukevis led av en ubehagelig hudkløe kunne ingen av de mange kjente leger ~~ha~~ hjelpe ham. Man hevdet at han var allergisk mot visse kjemikalier som dengang fantes i vaskemidlene. Goebbels var naturligvis blitt meget nervøs over denne stadige anfall av kløe, som særlig opptrådte på underarmene. Alle hans omgivelser led under det.

Jeg fikk bare underhånden vite om det for jeg så ham bare sjeldent. Da jeg imidlertid traff ham en gang rådet jeg ham til å konsultere Hitlers livlege. Jeg visste at Morell hadde klart å kurere riksutriksminister Ribbentrop som led av alvorlig søvnløshet, for jeg så hos Morell et bilde av Ribbentrop med dedikasjon som taknemlig henviste til dette. Jeg visste også at riksmarskalk Hermann Göring likeledes lot seg behandle av Morell. Hvorfor ikke Goebbels? tenkte jeg.

Jeg hører fremdeles ganske tydelig hans svar på mitt forslag: 'Denne forbryter skal aldri betre mitt hus.' Jeg følte meg som slått for hodet, pannen.

At Goebbels skjelte noen ut for idiot eller lignende hadde jeg ofte opplevet. Det var ut fra momentan, mange ganger meget berettiget, opphisselse og ikke så ilde ment. Men at han kalte en kjent mann, og det til og med fra der Führers nærmeste omgang - 'Førerens livlege' - for en 'forbryter' det var ganske enkelt uhyrlig.

Efter krigen fikk jeg høre av en prominent medfange i IMT i Nürnberg - hvor også dr. Brandt var innesperret - at Brandt i sin tid hadde advart Hitler mot Morells injeksjoner. Han hadde nøyaktig påvist sammensettningen og påvist den store fare ved den. Professor Brandt var

så blitt innesperret etter anmodning av Morell. I Nürnberg ble Brandt som kjent anklaget og henrettet. Professor Morell var ikke innesperret sammen med oss i Nürnberg, men befant seg på lasarettet. Hvorvidt Hitler, Göring og Ribbentrop har handlet under innflydelse av de Morellske injeksjoner vil vanskelig kunne påvises. Goebbels, som så skarpt avviste Morell, har sannsynligvis visst noe om det. I allfall spilte denne gátefulle lege en stor rolle under de siste år."

+

Så får vi da overlate til våre lesere å bedømme vitneprovene.

=====